

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 22. Matthæus Cantacuzenus Imperator.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

Sæcul. VI. Adibat sæpe, quem magnopere colebat,
 A. C. 1354. Rusbroechium, multumque apud eum pro-
 ficiebat in scientia vitæ interioris: ut in
 scriptis ostendit suis. Nam longe qui-
 dem major Theologus, sed in contempla-
 tione inferior Rusbroechio fuit, in qua hic
 ab adolescentia sua, ille non ante quin-
 quagesimum ætatis suæ annum posuit
 operam, & paucis post annis obiit, nimi-
 rum anno 1355.

Spond. 1355

n. 17.

Rayn. n. 38.

§. XXII.

Matthæus Cantacuzenus Imperator.

Rayn. 1353. Joannes Cantacuzenus ad novum Pa-
 n. 22. pam Innocentium VI miserat Fratrem
 Joannem Dominicanum cum litteris;
 per quas ei significabat suum desiderium
 reconciliandi Ecclesias. Papa suo in re-
 sponso illi suadet constantiam in pio pro-
 posito, atque, si hoc exequatur, spon-
 det cuncta subsidia sacra & profana. Po-
 steriora erant, de quibus præcipue age-
 batur: etenim Cantacuzenum graviter
 premebant Turcæ, & adolescens Impera-
 tor Palæologus. Epistola Papæ scripta
 erat 27 Oct. 1353.

Cantac. t. 4.

s. 34. 35.

Cantacuzenus, si majorem natu fi-
 lium suum Matthæum agnosci Impera-
 torem curaret, se suas aucturum vires ra-
 tus, hac de re Patriarcham Callistum
 consuluit: qui, volebat animum aperire
 suum;

s. 36.

suum; ac ex patriarchali palatio in cœ-
 nobium S. Mamantis ad se pertinens di-
 vertit. Inde missum per nuncium Impe-
 ratori Cantacuzeno, cui responsurum se
 promiserat, dixit: Nec tuum, nec meum
 intrabo palatium, ni jures mihi, tuum a
 te filium Matthæum non declaratum iri
 Imperatorem. Cantacuzenus tamen id
 faciebat, per Optimates eo se adactum
 perhibens: filiumque jussit assumere or-
 namenta imperatoria, nempe calceos ru-
 bros, ac pileum margaritis gemmisque
 pretiosum. Sed opus omnino erat eum
 pro more etiam inaugurari. Itaque Im-
 perator Episcopos Thraciæ, quotquot
 poterat, accivit; & cum illis, qui Con-
 stantinopoli jam aderant, in palatium
 imperatorium congregatos rogavit om-
 nes, quid agendum esset cum Patriar-
 cha Callisto? Respondebant ex compo-
 sito, mittendos esse, qui eum invitarent,
 ut ad sedem rediret suam: quia nulla de
 re accusaretur.

Imperator misit duos Episcopos Da-
 nielem Ænensem, ac Josephum Tene-
 dium cum duobus de primario Clero
 Constantinopolis. In monasterium S. Ma-
 mantis delati Callisto Imperatoris nomi-
 ne dicebant: Si proposuisses rationes
 firmas, ob quas non proclamaretur meus
 filius; id impediisses forsitan: at vide-
 ris non nisi per vim obstare voluisse.

Sæcul. XIV.

A. C. 1354.

c. 37.

Sæcul. XIV. Nunc, cum factum nequeat revocari;
 A.C. 1354. diffensioque ac disputatio nihil profint
amplius, sedem ac domum tuam, quas
 tibi nemo ademit, recipere debes, novo-
 que Imperatori sacram inunctionem, &
 coronam dare; quippe quibus carere ne-
 queat, postquam accepit reliqua suæ di-
 gnitatis insignia.

Patriarcha solum reposuit, a se sacro-
 rum expertem declaratum iri, quicumque
 ipsi hac in re violentiam inferret. Indi-
 gnatus Antistes Daniel, Igitur nil super-
 est, inquiebat, nisi ut alius fiat Patriarcha.
 Sic precor ex animo, subjungebat Cal-
 listus. Perdicas unus de Oratoribus,
 Nescio, aiebat, quænam sit illa res, ad
 quam compelli non vult. Tum ejus fo-
 cii: Est abdicatio muneris, quod resump-
 pturum se negat; etiamsi foret, qui vel-
 let ipsum eo cogere. Cum Oratores ad
 Imperatorem & concilium ea retulissent,
 is omnia per Notarium Ecclesiæ man-
 danda litteris curavit.

Dein Episcopi cœperunt agere de
 Patriarcha eligendo: ad quos Imperator,
 Scio, inquiebat, secundum priscam regu-
 lam a religionis nostræ primordiis ad nos
 usque derivatam congregatis Episcopis
 post imploratum Spiritus Sancti præsi-
 dium cooptandos esse tres viros, quos
 proponant Imperatori, ut ex iis unum
 eligat. Malus autem mos ita fert, ut
 agentes

agentes contra cognitionem nostram, ac ^{Sæcul. XIV.}
Deum ludificantes, sinamus fundi preces ^{A. C. 1354.}
ad acciendam ejus gratiam, & pridem
delectum a nobis hominem nominemus.

Sic plerique Imperatores fecerunt: sic ^{p. 859.}
ego ipse sæpius erravi. Sed, ut me cor-
rigam, reddo vobis veterem libertatem
cooptandi Patriarcham; ac deligam u-
num de tribus, quos designaveritis. Ista
consuetudo nominandi coram Imperato-
re tres viros ad sedem Constantinopoli-
tanam non erat tam antiqua, ut crede-
bat Cantacuzenus: quia Theodosio, cum
Nectarium eligeret Patriarcham, multi
alii proponebantur.

Episcopi Cantacuzeno designarunt ^{Sup. l. 18. §. 5}
Philothem Heracleæ, Macarium Phila-
delphiæ Antistites, & Nicolaum Cabasi-
lam hominem privatum. Imperator ele-
git Philothem, qui paulo post inaugura-
tus est in Patriarcham. A puero Mo- ^{Cant. l. 4. c. 16}
nachus Lauram Montis Athonis rexerat,
antequam fieret Episcopus, eratque fer-
vidus sectator Palamantis. Patriarcha
Callistus, postquam sat diu in coenobio
S. Mamantis hæserat, Galatam primum
delatus inter Latinos ibi se abdidit: dein
horum opera in Tenedon ad adolescen-
tem Imperatorem Joannem Palæologum
profectus, ab eo perbene acceptus est,
quippe qui ipsius causa in Cantacuzeni
odium offensionemque incurrisset.

Philo-

Sæcul. XIV.

A.C. 1354.

Ibid. c. 38.*Ducange**Famil.* p. 261*Sup.* §. 2.*Combef.**aukt. noviss.*

p. 162.

Philotheus igitur Constantinopoli in Blaquernano Dominae Nostrae templo ex more coronavit novum Imperatorem Matthæum Cantacuzenum, & conjugem ejus Irenen Palæologam, quæ patrem habuerat Despotam Demetrium Imperatoris Andronici Senioris filium. Postea Imperator Joannes Cantacuzenus, ut concilii anno 1351 habiti decreto cumulatam tribueret authoritatem, suum filium Matthæum id subsignare voluit, & aræ imponere in sua & Patriarchæ Philothei præsentia mense Februario indicatione septima, nimirum anno 1354.

§. XXIII.

*Mors Nicolai Laurentii.**Mat. Vill.*

l. 2. c. 47.

Id. l. 1. c. 29.*Ughell.* to. I.

p. 39.

Interim Legatus Ægidius Alburnius magnos in Italia progressus faciebat, præsertim in Romæ vicinia. Ex Romanis per annum sacrum ditatis præcipui suas in terras admittere cœperunt prædones ac sicarios totam turbantes regionem. Pontius Perrotus tunc Romæ gerebat Papæ vices. In Occitania natus Vindocinensem Carnutensis Ecclesiæ Archidiaconum cum egisset, evaserat Urbevitanus Episcopus anno 1348. Erat vir probus, & magnæ authoritatis. Postquam Jordanus de Urfinis Romanus Senator se submoverat, Pontius intravit

Capi-